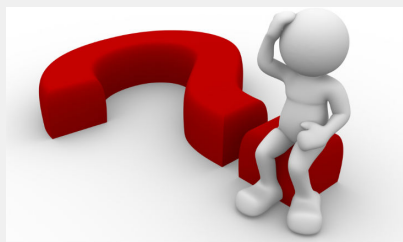

Γιώτα Ιωαννίδου

Διαβάσαμε ένα σχόλιο σε μέσο κοινωνικής δικτύωσης, σχετικά με την πολιτική της ANΤΑΡΣΥΑ:

*“Όταν πριν 3 μήνες καταψήφισες σε όλες τις σχολές της χώρας το πανελλαδικό συλλαλητήριο του ΠΑΜΕ γιατί είχε «ρηχό περιεχόμενο» αλλά τώρα δεν είχες κανένα πρόβλημα να κατέβεις σε συλλαλητήριο με σύνθημα **«ψωμί, σουβλάκι και Γιάννη Βαρουφάκη».***

Λες εντάξει. Είναι η φύση του μέσου ενημέρωσης, η χαλαρότητα, η ελευθεριότητα και το δικαίωμα για μια κουβέντα παραπάνω, πιθανά από πρωτοετείς νέους φοιτητές, μέσα στον οίστρο μιας αντιπαράθεσης.

Όμως όταν τελικά βλέπεις ότι αυτό είναι **αναδημοσίευση από το Ριζοσπάστη**, όργανο της ΚΕ του ΚΚΕ, όπου το κάθε τι που δημοσιεύεται περνάει από έγκριση και κόσκινο, τα πράγματα γίνονται πολύ σοβαρά.

Υπάρχει κάποιος σοβαρός άνθρωπος, κομμουνιστής ή μη, που να θεωρεί ότι η ANΤΑΡΣΥΑ είναι με τον Βαρουφάκη, με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, με το ΔΝΤ ή την ΕΕ, ακόμη και με τον ..βασιλιά;

Πολλές κριτικές διατυπώνονται για την ANΤΑΡΣΥΑ. Οι περισσότερες λένε τούτο: Είναι μια δύναμη αγωνιστική, έντιμη, μαχητική, αλλά βιαστική, υπερ-αριστερή, υπερ-επαναστατική και συνήθως άδικη και υπερβολική στην κριτική της στο ΣΥΡΙΖΑ και στο ΚΚΕ.

Εμείς δε συμεριζόμαστε αυτή την κριτική, χωρίς να παραγνωρίζουμε πως έχουμε τις ευθύνες μας και πως υπάρχουν σοβαρές ανεπάρκειες που μπορεί να δικαιώνουν κάποιες πλευρές της.

Αυτά που γράφει ο Ριζοσπάστης όμως, ανήκουν σε άλλη σφαίρα. Αυτή της κοινής και πανικόβλητης ψευδολογίας.

Η ιστορική εφημερίδα ενός ιστορικού κομμουνιστικού κόμματος στα χέρια ανεύθυνων ανθρώπων, τυπικών γραφειοκρατών και μίζερων μικρο- ιδιοκτητών! Πολύ κρίμα!

Απολαύστε μερικές ακόμη “σοβαρές” πολιτικές κατηγορίες για την ANΤΑΡΣΥΑ:

*“Όταν την ώρα που ο Βαρουφάκης δηλώνει για τη διαπραγμάτευση «συμφωνούμε με το 70% του μνημονίου και 30% μέτρα του ΟΟΣΑ», εσύ -ANΤΑΡΣΥΑ- καλείς τους φοιτητικούς συλλόγους **να στηρίξουν αυτήν τη διαπραγμάτευση εντός των τειχών της ΕΕ**” (...)*

*“Όταν δίπλα στα πανό και τις σημαίες σου έχεις στην ίδια αλυσίδα όλη την αφρόκρεμα της «εθνικής ενότητας» και, άσχετα με το περιτύλιγμα, **ενώνεις και εσύ τη φωνή σου με την υπόλοιπη αντιπροσωπεία της «εθνικής αντιπροσωπείας», όπως ο τέως «Βασιλιάς» Κοκός, ο Σαμαράς, ο Βενιζέλος κ.ά.**” (...)*

Το να μπει κανείς σε μια προσπάθεια αντίκρουσης των παραπάνω θα ήταν τουλάχιστον υποτιμητικό.

Θα θέσουμε ωστόσο ένα μόνο **πολιτικό ερώτημα:**

Εντάξει, ας ξεχάσουμε την ANΤΑΡΣΥΑ προσωρινά. Έκανε πράγματι την επιλογή να προτείνει παρέμβαση

σε όλες τις λαϊκές συγκεντρώσεις, όχι βέβαια για στήριξη της κυβέρνησης, αλλά με την πεποίθηση ότι μόνο το οργανωμένο λαϊκό κίνημα με σημαίες στους αγώνες “όχι σε νέο μνημόνιο-διαγραφή χρέους-έξοδος από ευρώ και ΕΕ”, μπορεί να απαντήσει στους εκβιασμούς. Μπορεί να κρίνει κανείς αν έπραξε σωστά ή όχι.

Το ΚΚΕ γιατί χρειάστηκε ένα μήνα για να κάνει μια συγκέντρωση και να πάρει θέση πάνω στα φλέγοντα αυτά ζητήματα; Η τοποθέτηση και κινητοποίηση για τα ζητήματα χρέος, ευρώ, μνημόνια είναι αναγκαία για να ζήσει η εργατική τάξη και ο λαός ή είναι χρήσιμη τότε και μόνο που μπορεί να λειτουργήσει ως εργαλείο κριτικής στο ΣΥΡΙΖΑ;

Θα ήταν νόμιμη μια πολιτική απάντηση που θα στηριζόταν σε άλλες πολιτικές ιεραρχήσεις και κριτήρια

Αντί αυτής βλέπουμε κοινό ψέμα, διαστρέβλωση, συκοφάντηση και καλλιέργεια ενός άχαρου ενδο-αριστερού φανατισμού.

Ποιος αλήθεια έχει ανάγκη καταφυγής σε αυτή τη μέθοδο; Μήπως αυτός που δεν έχει καμία απολύτως εμπιστοσύνη στις δικές του πολιτικές προσεγγίσεις και για αυτό ακριβώς το λόγο βιάζεται να σηκώσει σκόνη, καπνό και τοίχους που θα σταματούν ή θα δηλητηριάζουν κάθε συζήτηση και την αναγκαία -όσο ποτέ άλλοτε σήμερα- κοινή δράση;